

Definitieve beschikking

De heer H.J. Klein Zieverink
Slobeendweg 5
5725 BJ HEUSDEN

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 16 en 19d
Natuurbeschermingswet 1998

Geachte heer Klein Zieverink,

Aanvraag

Bij brief van 17 augustus 2007 heeft u een aanvraag ingediend om een vergunning op grond van artikel 16 en artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998. De vergunningaanvraag is op 17 augustus 2007 ontvangen.

De aanvraag heeft betrekking op een melkrundveehouderij aan de Slobeendweg 5 te Heusden. Deze melkrundveehouderij is gesitueerd in de nabijheid van het beschermd natuurmonument de Groote Peel. Dit gebied is tevens aangewezen als Habitat- en Vogelrichtlijngebied de Groote Peel.

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998, hierna: de wet). Op grond van artikel 10a wijst de minister van LNV gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nummer 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nummer 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet.

De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (artikel 15 a, tweede en derde lid van de wet).

Nummer

1323088/1376490

Directie

Ecologie

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

Vogelrichtlijngebieden die al door de Minister zijn aangewezen gelden als gebieden als bedoeld in artikel 10a van de wet (ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen). In gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen Vogelrichtlijngebied vervalt met ingang van 1 oktober 2005 het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument (ingevolge het tweede lid van artikel V).

Nummer

1323088/1376490

De minister van LNV heeft de Habitatrictlijngebieden nog niet conform artikel 10a danwel artikel 12 lid 3 (voorlopig) van de wet aangewezen. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde Habitatrictlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst. De Habitatrictlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de Natuurbeschermingswet 1998 dient ter implementatie van de Habitatrictlijn dient artikel 16 van de wet richtlijnconform te worden geïnterpreteerd. Voornoemde uitleg is conform de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 28 februari 2007 (nummer 200604026). Dat betekent dat ook voor Habitatrictlijngebieden een vergunningsplicht ex artikel 19d van de wet wordt aangenomen als er sprake is van activiteiten die effecten kunnen hebben op deze gebieden.

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen.

Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19e van de wet).

Nummer

1323088/1376490

Toetsingskader ammoniak en Natura 2000

Op 23 mei 2007 is het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Het toetsingskader is bedoeld als handreiking om te beoordelen of de uitbreiding (geen) significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000 gebied. De instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden mogen niet in gevaar worden gebracht. In het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn daarom op basis van wetenschappelijk onderzoek normen ontwikkeld (de drempelwaarde en de norm voor grondgebondenheid) die aan dit criterium voldoen.

Voor het beantwoorden van de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan, is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele veehouderijen of van de groep bedrijven waarvoor het onderhavige toetsingskader zal gelden van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een sterk dalende trend. Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35% afgenomen (Natuurbalans 2006, MNP). Deze trend zal zich –zo blijkt ook uit het Alterraraapport uit 2007- de komende jaren voortzetten, in elk geval tot en met 2015. Uit het Alterraraapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven (het toepassen van emissiearme technieken) zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie ook de komende jaren verder afnemen (p. 25 Alterraraapport). Deze afname is onder andere het gevolg van het generieke emissiebeleid. Een en ander betekent dat ondanks het feit dat met het toetsingskader een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is, de totale belasting op de onderzochte Natura 2000-gebieden zal afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de ‘gebiedseigen’ stal- en opslagemissie slechts een klein deel (4-8 %) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000 gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de drempelwaarde van 5% van de kritische depositiewaarde, zoals opgenomen in het toetsingskader, geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5% van de kritische depositiewaarde.

Nu vaststaat dat uitbreidingen tot 5% van de kritische depositiewaarde en bij het hanteren van de norm voor lokaal grondgebonden melkveehouderij van 250 kg N/jaar, afzonderlijk noch in combinatie met andere plannen en projecten significante gevolgen kunnen hebben, is het niet nodig dat bij vergunningverlening een passende beoordeling plaatsvindt.

Nummer

1323088/1376490

Beschermd gebied

Beschermd natuurmonument De Groote Peel

Het gebied de Groote Peel is bij besluit van 13 november 1990, kenmerk NMF-90-8848, aangewezen als beschermd natuurmonument en staatsnatuurmonument. Daarnaast is het deel dat in eigendom is van de Staat op 13 november 1990, kenmerk NMF-90-8858 aangewezen als staatsnatuurmonument.

Het gebied wordt in de aanwijzingsbeschikking omschreven als een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadia van regenererend hoogveen, droge en natte heidegemeenschappen, oligotrofe tot mesotrofe vennen en droog tot nat loofbos, die tezamen een in ecologisch en hydrologisch opzicht samenhangend geheel vormen. Het natuurmonument behoort tot de in Nederland zeldzaam geworden hoogveenlandschappen en is als zodanig van grote betekenis. Tevens is in het natuurmonument sprake van hydrologische omstandigheden die in hoge mate bepalend zijn voor het natte tot vochtige voedselarme karakter van het natuurmonument.

Vogelrichtlijngebied de Groote Peel

Het gebied de Groote Peel is aangewezen als speciale beschermingszone krachtens de richtlijn inzake behoud van de vogelstand (79/409/EEG), bij besluit van 29 oktober 1986. Zoals hiervoor bij het wettelijk kader is aangegeven, is deze aanwijzing een besluit overeenkomstig artikel 10a van de wet.

Voor zover het beschermd natuurmonument deel uitmaakt van dit gebied, vervalt het beschermd natuurmonument. De doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen besluit maken onderdeel uit van de instandhoudingsdoelstelling zoals die is opgenomen in de aanwijzing in het kader van de Vogelrichtlijn.

De Groote Peel kent een grote landschappelijke afwisseling van onder meer open en droge heideterreinen, waterplassen, struwelen en moerassige laagten met veenputten. Volgens het aanwijzingsbesluit (1996) zijn er tal van broedvogels aanwezig waaronder geoorde fuut, roerdomp, wespandief, bruine kiekendief, kwartel, waterral, porseleinhoen, kleinst waterhoen, klein waterhoen, zwarte stern en blauwborst.

Als pleisterplaats dient het gebied voor doortrekkende kraanvogels, terwijl in de winterperiode vele rietganzen de Groote Peel als overwinteringsgebied gebruiken.

Nummer
1323088/1376490

In de periode 1993 tot 1997 behoorde het gebied tot één van de vijf belangrijkste broedgebieden van de blauwborst en tot één van de vijf belangrijkste pleisterplaatsen van de kraanvogel in Nederland (soorten van bijlage I, artikel 4.1 Vogelrichtlijn). De aanwijzing als Vogelrichtlijngebied heeft betrekking op de volgende vogelsoorten waarvoor momenteel per gebied instandhoudingsdoelen worden opgesteld:

- * Dodaars (broedvogel)
- * Geoorde fuut (broedvogel)
- * Taigarietgans
- * Toendrarietgans
- * Kolgans
- * Porseleinhoen (broedvogel)
- * Kraanvogel
- * Blauwborst (broedvogel)
- * Roodborsttapuit (broedvogel)

De voor dit Vogelrichtlijngebied vermelde vogelsoorten betreffen soorten waarvoor het gebied blijkens aantalgegevens uit de periode 1993-1997 van belang is als Vogelrichtlijngebied. In aanvulling hierop dient ook rekening te worden gehouden met andere relevante vogelsoorten die in de nota van toelichting bij het aanwijzingsbesluit zijn vermeld.

Habitatrichtlijngebied de Groote Peel

Het gebied de Groote Peel is aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG). Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd.

Het gebied is op de communautaire lijst geplaatst omdat de Groote Peel één van de belangrijkste gebieden in Nederland is voor de volgende soorten en habitats:

- Psammofiele heide met Calluna en Genista [2310];
- Noord-Atlantische vochtige heide met Erica tetralix [4010] en
- Aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is [7120].

Als belangrijk conceptdoel is in het gebiedendocument (zie de website van het ministerie van LNV) opgenomen het behoud van oppervlakte en verbetering van de kwaliteit van het aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is.

Daarnaast is het gebied de Groote Peel van belang omdat het één van de laatste, grotendeels afgegraven, hoogveengebieden is die gespaard zijn gebleven voor ontginning.

Genoemde vegetatietypen zijn gebonden aan zeer natte en zeer voedselarme milieuomstandigheden. Ammoniak heeft een eutrofiërende werking en heeft daarmee een negatief effect op de aan zeer voedselarme omstandigheden gebonden vegetatietypen.

Nummer

1323088/1376490

Feiten en omstandigheden

Stikstofdepositie

Het grootste gedeelte van de Nederlandse natuurgebieden heeft te lijden onder verzuring, vermessing en verdroging. Hierdoor gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof -in de vorm van stikstofoxiden en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan.

Stikstof is een essentieel element voor al het leven op aarde en zeer bepalend voor de vitaliteit van onder andere de planten. Een teveel en een tekort van stikstof (N) verstoort echter de balans en heeft nadelige gevolgen voor de natuur. Door het teveel aan stikstof krijgen planten, die daar goed tegen kunnen en/of stikstofminnend zijn, de overhand. Meer zeldzame en kwetsbare plantengemeenschappen worden door deze algemene snel groeiende soorten verdrongen. Dit heeft weer effecten op de kwetsbare fauna die afhankelijk is van de getroffen plantengemeenschappen.

Habitatrichtlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermessing worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde* of *critical load*). Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met de soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke. Het voorgaande blijkt uit het rapport 'Te veel van het goede', juni 2004. Dit rapport is gebaseerd op onderzoek door Alterra en TNO in opdracht van Stichting natuur en Milieu en de twaalf provinciale milieufederaties. Het onderzoeksverslag is te vinden op de website van Stichting Natuur en Milieu (www.natuurenmilieu.nl).

Overwegingen

De Natuurbeschermingswet 1998 zelf en het toetsingskader "ammoniak en Natura 2000" zijn op onze beslissing van toepassing. Van de voorgenomen activiteit worden geen andere nadelige effecten verwacht.

Een natuurgebied kan, afhankelijk van de natuurwaarden die er aanwezig zijn, een bepaalde hoeveelheid ammoniak verdragen. Deze hoeveelheid, waarbij er geen aantoonbare schade optreedt, is de kritische depositiewaarde. Voor de Groote Peel wordt een kritische depositiewaarde gehanteerd van 400 mol N/ha/jaar (conform de afspraken in het bestuurlijk overleg over De Peel).

Als na uitbreiding de ammoniakdepositie door een veehouderij op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied niet hoger is dan vijf procent van de kritische depositiewaarde voor het natuurgebied, kan de vergunning worden verleend. De ammoniakdepositie na uitbreiding (de depositiewaarde) wordt vastgesteld op basis van het Ammoniak-depositiemodel “AAgro-Stacks”, dat is ontwikkeld door KEMA en WageningenUR.

Nummer
1323088/1376490

Voor het doorlopen van het Ammoniak-depositiemodel “AAgro-Stacks” wordt eerst de ammoniakemissie per emissiepunt berekend aan de hand van de diercategorie, het stalsysteem met bijbehorende emissiefactor volgens de Regeling ammoniak en veehouderij en het aantal dieren per diercategorie. De berekening van de ammoniakemissie is per emissiepunt in onderstaande tabellen weergegeven.

Details van Emissie Punt: Stal 1

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie per dier (kg ammoniak per jaar)	Totale emissie (kg ammoniak per jaar)
A.1.6.1	Melkkoeien	140	9,5	1.330

Details van Emissie Punt: Stal 2

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie per dier (kg ammoniak per jaar)	Totale emissie (kg ammoniak per jaar)
A.1.6.1	Melkkoeien	228	9,5	2.166

* stalsysteem weergegeven door code zoals opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 14 mei 2007

Van elk emissiepunt is de totale emissie in kg ammoniak per jaar berekend. Vervolgens wordt de exacte locatie van de emissiepunten van de stallen bepaald, uitgedrukt in de X- en Y-coördinaten (Rijksdriehoekcoördinaten). Daarnaast spelen de hoogte van het emissiepunt, de (gemiddelde) gebouwhoogte, de diameter van het emissiepunt en de uitreesnelheid een rol bij het bepalen van de depositie op het natuurgebied. De genoemde parameters zijn weergegeven in onderstaande tabel.

BronID	X-coörd.	Y-coörd.	Hoogte (m)	Gebouw-hoogte (m)	Diam. (m)	Uittreesnelheid (m/s)	Emissie (kg ammoniak/jaar)
Stal 1	181 580	376 203	1,5	5,2	0,5	0,40	1.330
Stal 2	181 592	376 161	1,5	6,4	0,5	0,40	2.166

Tenslotte wordt de exacte locatie bepaald van een aantal maatgevende punten op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied.

De ligging van de gevoelige locaties is weergegeven op bijgevoegde kaart. Deze locaties worden ingevoerd in het verspreidingsmodel. Het model berekent vervolgens de depositie in mol ammoniak/ha/jaar op de ingevoerde (gevoelige) locaties. De coördinaten van de gevoelige locaties en de berekende depositie op dat punt zijn weergegeven in onderstaande tabel.

Nummer

1323088/1376490

Naam	X-coörd.	Y-coörd.	Depositie (mol/ha/jaar)
Groote Peel 1	182 339	372 377	1,46
Groote Peel 2	183 477	373 529	2,05
Groote Peel 3	183 365	374 728	3,40
Groote Peel 4	184 480	375 221	2,47
Groote Peel 5	184 607	375 461	2,52

De depositie op de Groote Peel, berekend met het Ammoniak-depositiemodel, bedraagt ten hoogste 3,40 mol per hectare per jaar. Dit is ongeveer 0,85 % van de kritische depositiewaarde. Dit is kleiner dan de drempelwaarde (5 %), die op grond van het toetsingskader wordt aangehouden. Derhalve hebben de aangevraagde activiteiten geen significante gevolgen voor de Groote Peel. De verandering zal niet leiden tot een verslechtering afgezet tegen de instandhoudingsdoelstellingen van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en zal niet schadelijk zijn voor het beschermd natuurmonument.

Adviezen en zienswijzen

Ter voldoening aan het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998 hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Asten en aan het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg. Tevens hebben wij ingevolge de Algemene wet bestuursrecht Staatbosbeheer en Werkgroep Behoud de Peel de gelegenheid gegeven een zienswijze inzake uw aanvraag naar voren te brengen.

Advies provincie Limburg

Op 3 december 2007 hebben wij advies ontvangen van de Provincie Limburg. Zij kunnen instemmen met het verlenen van de vergunning.

Advies gemeente Asten

Op 2 november 2007 hebben wij advies ontvangen van de gemeente Asten. Allereerst worden hieronder de opmerkingen puntsgewijs weergegeven. Vervolgens geven wij de reactie hierop.

1. Uitbreiding heeft toename van ammoniakemissie tot gevolg (184 kg ammoniak per jaar).
2. Jarenlang is het standstillbeginsel gehanteerd. Deze wordt nu teniet gedaan door het toetsingskader.

Jammer is dat inspanningen van agrarische ondernemers, die door aankoop en verplaatsing van ammoniakrechten en door installatie van groenlabelstallen teniet worden gedaan door toelating van toename van ammoniakdepositie zonder dat daar enige compensatie tegenover staat. Milieu en planbureau geeft in rapport "Perspectieven voor Vogel- en Habitatrichtlijnen Nederland" aan, dat de milieucondities in tweederde van ons land niet wordt gehaald.

Nummer

1323088/1376490

3. Geboden ruimte zal die veehouderijbedrijven wordt geboden, zal de noodzakelijke daling van de ammoniakdepositie vertragen.
4. Generieke ammoniakbeleid zal niet tot noodzakelijke daling leiden.
5. De kritische opstelling over de uitbreidingsmogelijkheden van melkrundveehouderijen houden mede verband met de inschatting van de gevolgen van de wijziging ammoniak en veehouderij, die op 1 mei 2007 in werking is getreden. Deze wetswijziging voorziet in de mogelijkheid om aan veehouderijen, die onder de IPPC-richtlijnen vallen, vanwege de lokale milieusituatie strengere emissie-eisen op te leggen dan toepassing van de best beschikbare technieken met zich mee zou brengen. In de beleidslijn "IPPC-omgevingstoets ammoniak en veehouderij" is deze toetsing nader uitgewerkt. Er ontstaat een schril contrast tussen de behandeling van IPPC-bedrijven en melkrundveehouderijen, terwijl de problematiek hetzelfde is.

Reactie:

Het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 is tot stand gekomen na uitvoerig overleg met een aantal partijen. Zoals in het toetsingskader is aangegeven, is het toetsingskader bedoelt als handreiking aan het bevoegd gezag. Het beoogt veehouderijbedrijven in de buurt van de Natura 2000-gebieden, vooruitlopend op de op te stellen beheerplannen, duidelijkheid te bieden over hun uitbreidingsmogelijkheden, voor zover het ammoniak betreft. Het uitgangspunt daarbij is dat uitbreiding geen significante negatieve effecten op de betreffende natuurgebieden mag hebben. Het aan het toetsingskader ten grondslag liggende scenario-onderzoek gaat uit van reële aanname ten aanzien van de ontwikkeling van de veehouderij. Voor de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele bedrijven of van de groep van bedrijven waarvoor het toetsingskader geldt van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een dalende trend. Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35 % afgenomen. (Natuurbalans 2006, NMP). Deze trend zal zich- zo blijkt ook uit het Alterrapport de komende jaren, in elk geval tot 2015 blijven voortzetten. Uit het Alterrapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie verder afnemen.

Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de 'gebiedseigen' stal- en opslagemissie slechts een klein deel (4-8%) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000 gebied.

Nummer

1323088/1376490

Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5 %. Zoals de Minister in het bekendgemaakte toetsingskader ammoniak en Natura 2000 aangeeft, is het toetsingskader niet een middel om de depositie terug te brengen richting het niveau van de kritische depositiewaarden. Dit wordt bereikt via het generieke ammoniakbeleid.

Zienswijze Werkgroep Behoud de Peel

Op 5 november 2007 hebben wij zienswijze ontvangen van de Werkgroep Behoud de Peel. Allereerst worden hieronder de opmerkingen puntsgewijs weergegeven. Vervolgens geven wij de reactie hierop.

1. Niet eens met het toetsingskader ammoniak en Natura 2000.

Reactie:

Het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 is op 23 mei 2007 door de Minister van Landbouw Natuur en Visserij bekendgemaakt. Het toetsingskader is door de Minister vastgesteld als handreiking aan het bevoegd gezag. Het beoogt veehouderijen in de buurt van Natura 2000 gebieden, vooruitlopend op de op te stellen beheersplannen, duidelijkheid te bieden over hun uitbreidingsmogelijkheden, voor zover het ammoniak betreft.

2 en 3. Onderzoek dat aan toetsingskader ten grondslag ligt beperkt zich tot 3 km rondom Deurnse Peel en Mariapeel (overigens niet Groote Peel). Voor gebieden buiten 3 km doet het onderzoek zeer gunstige aannames (afname dieren; afname emissie), waarvan het zeer twijfelachtig is of deze juist zijn. Ook aannames dat binnen de drie kilometer het aantal dieren gelijk zal blijven is zeer discutabel. Dit geldt temeer wanneer per 1 januari 2008 de compartimenten voor de dierrechten worden afgeschaft.

Reactie:

Alterra heeft de gevolgen van het gebruik van de drempelwaarde van 5 % nader onderzocht. Dit is gebeurd voor vijf gebieden welke representatief zijn voor alle Natura 2000-gebieden. Aangezien er sprake is van representativiteit van de onderzochte gebieden, vloeit hieruit voort dat de overige gebieden niet afzonderlijk behoeven te worden onderzocht. De gehanteerde uitkomsten en conclusies van het onderzoek kunnen hierop van toepassing worden verklaard. Het onderzoek gaat uit van reële aannames, zulks geldt temeer nu ook in het doorgerekende worst-case scenario van 10% er in vier van de onderzochte gebieden nog steeds sprake zal zijn van een afname van de depositie, terwijl in een gebied in dat scenario de depositie gelijk blijft.

Zienswijze Staatsbosheer

Van Staatsbosheer hebben wij geen reactie ontvangen.

Nummer

1323088/1376490

Besluit**Nummer**

1323088/1376490

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 16 EN ARTIKEL 19d**

aan de heer H.J. Klein Zieverink voor de aangevraagde melkrundveehouderij
aan de Slobeendweg 5 te Heusden.

**Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen
verbonden:**

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43 lid 2 Natuurbeschermingswet 1998 worden gewijzigd of ingetrokken.
2. De depositie van de melkrundveehouderij aan de Slobeendweg 5 te Heusden op het gebied de Groote Peel mag niet meer bedragen dan 3,40 mol/ha per jaar.

Begrip:

Depositie: de ammoniakdepositie berekend op basis van het Ammoniak-depositiemodel: Agro-Stacks.

's-Hertogenbosch, 14 februari 2008.

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,
namens deze,

ir. M.C. Visser,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager (de heer H.J. Klein Zieverink) en degenen die een zienswijze hebben ingediend. Kennisgeving vindt plaats in het Eindhovens Dagblad, regio Helmond, d.d. 25 februari 2008.

Nummer

1323088/1376490

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.

Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
T.a.v. het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om op de linkerbovenhoek van de envelop het woord “bezwaarschrift” te vermelden.

Het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde “voorlopige voorziening” te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo’n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

0	Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK DEN HAAG	1323088/1376490
0	Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN	
0	Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Asten, Postbus 290, 5720 AG ASTEN	
0	Provincie Limburg, Afdeling Vergunningen en Subsidies, Postbus 5700,
6202 MA MAASTRICHT	
0	Werkgroep Behoud de Peel, Postbus 139, 5750 AC DEURNE	
0	Staatsbosbeheer, t.a.v. mevrouw G. Durville, Postbus 330,
5000 AH TILBURG	
0	handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)	
0	A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)	
0	E. Deckers, auteursexemplaar (NV - V13-flex)	
0	De Roever Milieuadvisering, Postbus 64, 5480 AB SCHIJNDEL	
0	dossier	